

P WIE ZIET Pixie?

Dit boekje nodigt je uit in de wereld van Pixie, een schattig vosje wiens ouders vol trots foto's van hem online delen. Dat gebeurt vaak uit liefde, trots of plezier. Toch roept dat soms vragen op: wie ziet die beelden eigenlijk?
En hoe voelt dat voor een kind?

Voor veel ouders is het niet vanzelfsprekend om met jonge kinderen over zulke vragen te praten. Het onderwerp lijkt soms te groot, te abstract of iets voor later. Toch tonen experts aan dat kinderen al vroeg nadenken over privacy en grenzen, en dat open gesprekken hierover belangrijk zijn; niet enkel voor hun veiligheid, maar ook voor hun gevoel van autonomie.

Vanuit die gedachte besloten we om een hulpmiddel te creëren dat dit gesprek op een toegankelijke manier op gang brengt.

Wie ziet Pixie? wil ouders en kinderen op een speelse manier laten stilstaan bij deze vragen. Door samen het verhaal van Pixie te lezen, ontstaat er een laagdrempelige uitnodiging om te praten over gezien worden, delen, kiezen en luisteren naar elkaar.

Neem gerust de tijd. Lees samen, stel vragen, luister naar wat er leeft. Misschien leidt het verhaal tot kleine vragen of grote gesprekken: allemaal zijn ze welkom. Want uiteindelijk gaat het niet alleen om wat we delen, maar vooral om hoe kinderen zich voelen: gehoord, gerespecteerd en betrokken.

Veel lees- en praatplezier!

Elisabeth & Nicolas

Het is een stralende avond in de tuin.
Pixie zit rustig in de zandbak.
Hij laat het zand door zijn pootjes glijden.

ZZZZZZZ
RUIST HET ZAND.

Plots springt Pluisje voor hem.
'**KIEKEBOE, PIXIE!**' roept ze vrolijk.
'Hoi Pluisje,' lacht Pixie.

‘Wat ben jij aan het doen?’ vraagt Pluisje nieuwsgierig.
Pixie wijst trots naar een hoge toren van zand.

‘KIJK, IK MAAK EEN KASTEEL!’

Pluisje klapt in haar pootjes.
'WAT MOOI!' zegt ze blij.
'En waar ga jij naartoe?' vraagt Pixie.

'Ik ga naar die grote vijver waar
jij vorig weekend was,' glimlacht Pluisje.

Pixie kijkt verbaasd.

‘De vijver? Maar... ik heb jou daar helemaal niet gezien!’

‘HOE WEET JIJ DAT DAN?’

Pluisje knipoogt geheimzinnig.
'Misschien... omdat ik **ONZICHTBAAR** was!'

Pixie spert zijn ogen open.
‘ECHT WAAR?’ Jij kunt onzichtbaar worden?’

Pluisje barst in lachen uit.
'Nee hoor! Mijn mama zag een foto van jou.

OP SOCIALE MEDIA.'

Pixie fronst.

'SOCIA... WAT? WAT IS DAT?'

Pluisje haalt haar schouders op.
'**GEEN IDEE!** Maar nu moet ik verder.'

En hup, weg springt ze.

Pixie krabt achter zijn oortje.
'HOE WIST PLUISJE DAT NOU?'

Hij rent naar huis.

'MAMA! PAPA! IK BEN ER WEER!'

Mama lacht.

‘PRECIES OP TIJD, PIXIE.

Ik heb spaghetti gemaakt.’

Pixie's ogen beginnen te **GLINSTEREN**.
Spaghetti is zijn lievelingseten.

Hij schuift snel aan tafel en neemt een hap.
Met volle mond vertelt hij:

‘Pluisje zei dat haar mama mij had gezien...
op sociale media. **MAAR WAT IS DAT EIGENLIJK?**’

Papa en mama kijken elkaar even aan.
Ze schuiven ietsje dichterbij.

‘WEET JE NOG,’ vraagt papa,
‘dat ik foto’s maakte van jou bij de vijver?’
Pixie denkt diep na.

‘Ja, ik denk het wel,’ zegt hij zacht.
Mama pakt haar telefoon.
‘KIJK, DIT BEN JIJ, PIXIE.’

Pixie kijkt naar het scherm.
Hij ziet zichzelf met natte oortjes en **BLIJE OGEN**.

